

ikke ser, at der er nogen reel Fordel opnaaet derved.

Hauerslev: Den ærede Finantsminister vilde dog indrømme, at den Mulighed er tilstede, at der kan findes skattepligtigt Øl ved Hjemmebrygning, men han udtalte, at det maatte dog vilde være meget sjældent. Hvor sjældne saadanne Tilfælde kunne være, kan jeg ikke have nogen begrundet Mening om; det turde dog være, at i sine Egne af Landet ere de endog hyppige; men det skal jeg lade staa hen. Selv om de kun sjældent finde Sted, kan jeg ikke læse Lovforslaget saaledes, at jeg skulde kunne søle mig betrygget ved den ærede Finantsministers Mening om, at der ikke skulde ske nogen Forulempelse, thi Loven, paahyder sandelig Politiofficerterne, at de skulle gjøre Opdagelser, og hvis Vædringsforslaget vedtages, bliver der tilkjendt enhver Angiver et Gratiale for at opdage saadant skattepligtigt Øl, som ikke er blevet gjort til Gjenstand for Toldbestatning. Jeg kan derfor ikke se, at den Betryggelse, som den ærede Finantsminister fandt i § 3, har noget Underligt at betyde, thi jeg kan ikke forstaa rettere, end at Hovedreglen for Bestatning af Øl findes i § 1, til hvilken de andre Paragrafer slutte sig, og Hovedreglen er, at alt Øl, der har den og den Vægtprocent Alkohol, gjøres til Gjenstand for Bestatning. Det er vanskeligt for Landbefolkningen, som i Reglen selv brygger sit Øl, at være sikker paa, at den ikke brygger en Ølfort, som har det Procentindhold. Den maa derfor for Eftertiden, forudsat at Lovforslaget ophøies til Lov, drikke Øl af et saadant Indhold, som den ikke hidtil har vænnet sig til, nemlig meget vandet Øl, og det vilde jeg anse for uheldigt, thi Øl er en overordentlig styrkende Drik. Jeg vilde derfor meget beklage, om man lod saadanne Bestemmelser indflyde i vor Lovgivning, som her foreslaas.

Finantsministeren (Estrup): Det er naturligvis relativt, hvad man vil kalde svagt eller stærkt Øl, ja endogsaa hvad man vil kalde en vandet Drik. Jeg mener, at Øl med over 2½ Vægtprocent rent Alkoholindhold, eller op derimod, ikke med Rette kan kaldes en svag Drik, og jeg tvivler om, at noget hjemmebrygget Øl med Undtagelse af det, jeg nævnte for, Martinsmaaned-Øl, der brygges særlig stærkt og henlægges for at faae høiere Styrkegrad, vil naa op mod dette Indhold af 2½ Vægtprocent Alkohol. Det almindelige jydsk Landøl indeholder, saavidt jeg huffer, langt under 1 pCt. Alkohol. Naar det ærede Medlem gjorde opmærksom paa,

at Hovedreglen findes i § 1, som siger, at alt Øl af en vis Styrkegrad eller tilvirket paa en vis Maade er skattepligtigt, saa er det fuldkommen rigtigt; men jeg skulde dog formene, at de øvrige Paragrafer bestemme, paa hvilken Maade Hovedreglen kommer til Anvendelse, og det kan jo ikke negtes, at derefter er der ikke noget Middel til at kræve Skat af andet Øl end det, der udføres af Bryggeriet. Naar altsaa en Mand brygger Øl til eget Brug og ikke til Salg, det være nok saa stærkt, kommer han ikke ind under Lovens Stattebestemmelser. Ganske vist er han ikke udtryffeligt undtagen fra den almindelige Anmeldelsespligt, naar han vil brygge stærkt Øl, men Anmeldelsen koster ingen Penge, og selv om altsaa en Mand skulde have Fortjærighed for meget stærkt hjemmebrygget Øl, er han fuldkommen istand til at værgе sig imod alle ubehagelige Følger af denne Lov; han behøver kun at anmelde, at han brygger saadant Øl og drikker det i sit Hus, og han svarer da ikke Ølstat deraf.

Breinhold: I Anledning af den ærede Finantsministers Bemærkning med Henhyn til, hvad der fremkom fra et æret Medlem her bagved (Hauerslev), skal jeg tillade mig at henstille et Forhold til den høitærede Finantsministers nærmere Overveelse, idet det efter den Maade, hvorpaa han betonedes, at kun det Øl, der udføres af et Bryggeri, er skattepligtigt og skal svare Stat, forekommer mig, at man deraf let kunde ialtsald føres hen til at se paa det Forbillede, man har i Lande, hvor netop en meget stor Del af Produktionen fortæres i selve Bryggeriet, f. Ex. i München, det saakaldte „Hofbrau“. Jeg vil derfor henstille til den høitærede Finantsminister og gjerne spørge, hvorledes Administrationen vilde stille sig, hvis det her blev Skik og Brug i Lighed med i Udlandet, at Bryggerierne etablerede store Udsjænkningstjældere, hvor en meget stor Del af Øllet konsumeredes paa Stedet, om da dette Øl derved, hvad jeg maa antage efter den høitærede Finantsministers udtryffelige Henvisning til § 3, vil unddrage sig Skattepligten.

Hauerslev: Jeg vil blot henlede den høitærede Finantsministers Opmærksomhed paa, hvad der er Skik og Brug navnlig i Sylland og har været det i lang Tid, at Enhver vil gjerne have sit Tulebord saa godt forsynet som muligt, og jeg maa sige, at det er i og for sig en god Skik; men til at have Tulebordet godt forsynet hører sandelig ogsaa — og særlig er det Hus-